

uitspraak

Uitspraak d.d. 25 oktober 2023 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4847

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. M. Bikker en mr. S. Meghoe,

tegen

de heer [verweerder],
werkzaam voor de [bank],
VERWEERDER,

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 15 november 2022 is namens de [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport dat klager naar aanleiding van het onderzoek heeft opgesteld, is bij brief van 12 mei 2023 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Op 15 augustus 2023 is verweerder in een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail, uitgenodigd voor de zitting van 13 september 2023. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 13 september 2023 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn verweerder en de gemachtigden van klager verschenen. Ook is de heer [bankmedewerker], [functie 1] [bank] als belangstellende ter zitting verschenen. Verweerder en de gemachtigden van klager hebben geen bezwaar gemaakt tegen de aanwezigheid van deze belangstellende ter zitting.

1.5. Namens klager is op de zitting het in het klachtrapport ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Verweerder heeft ter zitting verweer gevoerd. De pleitaantekeningen van verweerder zijn tevens bij de stukken gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder is sinds 1 juli 1998 voor de bank werkzaam, ten tijde van de verweten gedragingen in de functie van [functie 2] bij het organisatieonderdeel [bedrijf].

2.2. Verweerder heeft op 18 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. Verweerder constateerde in het najaar van 2020 dat de klantintegriteit van een van de klanten waarvan hij accountmanager was ‘op rood stond’ en dat er een verkoopblokkade actief was. De reden hiervoor was gelegen in een [afdeling] onderzoek van de bank. Verweerder kon als gevolg hiervan een financieringsaanvraag van de klant niet afhandelen. Voor het [afdeling] onderzoek moesten veel documenten bij de klant worden opgevraagd. Verweerder heeft in het gesprek met de bank aangegeven dat de [afdeling] analisten zelf geen klantcontact wilden hebben, als gevolg waarvan verweerder deze vragen aan de klant moest stellen. Na afronding van het onderzoek ontving verweerder bericht dat een vervolgonderzoek naar de klant werd ingesteld, waarbij het onderzoek werd uitgebreid naar entiteiten en personen in de omgeving van de klant, met het ‘op rood staan’ en het actief worden van verkoopblokkades bij deze betrokkenen als gevolg.

2.4. Verweerder geeft aan dat hij hangende het [afdeling] onderzoek meermaals door de klant – en vervolgens ook door de overige betrokkenen bij het vervolgonderzoek – werd benaderd met vragen, onder meer over wat er speelde. Verweerder verklaart dat hij in reactie daarop aangaf dat hij dit niet wist, maar dit een lastig speelveld vond vanwege zijn verschillende rollen in het complex geworden onderzoek.

2.5. Uiteindelijk verstrekten de klanten in het voorjaar van 2021 voldoende informatie om het onderzoek af te ronden, waarna in het najaar van 2021 de klantintegriteit van de klanten ‘op groen’ werden gezet en de verkoopblokkades werden opgeheven. Verweerder kon uiteindelijk de financieringsaanvragen afhandelen.

2.6. Uit tagesprekken is vervolgens gebleken dat verweerder op enig moment na afronding van het [afdeling] onderzoek informatie over het strafrechtelijk onderzoek naar de klant aan die klant heeft medegedeeld, meer in het bijzonder dat verweerder tegen de klant heeft verteld dat “het voortgekomen is uit een justitieel onderzoek”, waarmee aldus wordt bedoeld op de aanleiding voor het [afdeling] onderzoek.

2.7. Op 3 mei 2022 heeft verweerder contact opgenomen met de bank en verteld dat hij die dag door de politie is gebeld aangezien hij als verdachte was aangemerkt voor het als bankmedewerker schenden van zijn geheimhoudingsplicht. Verweerder is daarbij door de politie voor een verhoor uitgenodigd. Naar aanleiding hiervan heeft de bank een onderzoek ingesteld, waarna op 9 juni 2022 een gesprek met verweerder heeft plaatsgevonden.

2.8. Op 22 augustus 2022 heeft tussen de bank en verweerder een (afrondend) gesprek plaatsgevonden. Aan verweerder is, mede gelet op zijn langdurige dienstverband bij de bank met functioneren naar behoren, de arbeidsrechtelijke maatregel van een formele waarschuwing opgelegd, welke voor twee jaar in zijn personeelsdossier komt te staan.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 4 en 5 van de aan de bankierseed verbonden Gedragsregels Bancaire Sector heeft gehandeld. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een berisping op te leggen.

3.2. Klager verwijt verweerder allereerst dat hij in strijd met zijn geheimhoudingsplicht aan de klant heeft medegedeeld dat de vragen van de [afdeling] afdeling van de bank voortkwamen uit een strafrechtelijk onderzoek naar de klant. Daarnaast wordt verweerder verweten dat hij had moeten inzien dat hij niet de geëigende, juiste persoon was om de [afdeling] gerelateerde vragen aan de klant te stellen en had hij zich niet in die positie moeten laten manoeuvreren door de collega's van de [afdeling] afdeling van de bank. Verweerder had in de visie van klager op verschillen momenten moeten kunnen bedenken dat hij niet als 'doorgeefluik' kon fungeren en had als ervaren bankmedewerker bij zijn collega's van de [afdeling] afdeling moeten aangeven dat zij vanuit hun specifieke functie zelf de benodigde documenten bij de klant moesten opvragen.

3.3. Verweerder heeft tijdens het gesprek met de bank op 9 juni 2022 verklaard dat hij erg geschrokken was van de uitnodiging voor het verhoor als verdachte. Verder geeft hij aan dat hij zijdelings bij het [afdeling] onderzoek betrokken is geraakt en fungeerde als communicatiekanaal naar de klant toe omdat de collega's van de [afdeling] afdeling hadden aangegeven geen klantcontact te willen. Met de klant heeft verweerder in dit kader veelvuldig contact gehad, zowel telefonisch als per e-mail. Daarnaast heeft verweerder – altijd in het bijzijn van zijn directeur – enkele persoonlijke gesprekken of gesprekken via Teams gevoerd.

3.4. Verder geeft verweerder aan tijdens het onderzoek veel lastige vragen van de betrokken klant(en) te hebben gehad. Verweerder heeft dit als een lastig speelveld ervaren nu hij wist waaraan dat lag, maar dat niet kon delen met de klant(en). Op het moment dat het vervolgonderzoek werd ingesteld heeft verweerder binnen de bank kenbaar gemaakt dat het een moeilijke situatie voor hem was en dat hij daarom de lastige gesprekken met de desbetreffende klanten niet meer alleen wilde voeren en zijn leidinggevenden in de correspondentie wilde betrekken. Verweerder heeft druk ervaren van klanten, omdat het allemaal op zijn bord terecht kwam.

3.5. Voorts geeft verweerder aan dat zijn wetenschap omtrent de aanleiding van het onderzoek naar de klant hem was medegedeeld door twee medewerkers van de [afdeling] afdeling van de bank. Verweerder is van mening dat het achteraf gezien beter was geweest als hij deze informatie niet had verkregen. Verweerder stelt zich dan ook op het standpunt dat de bank hem in een kwetsbare positie heeft gebracht en dat zijn 'slip of the tongue' moet worden gezien tegen die achtergrond. Verweerder geeft verder aan dat de klanten, hoewel niet expliciet, er meerdere malen blijk van hebben gegeven dat ze zelf wisten dat er een strafrechtelijk onderzoek naar hen liep.

3.6. Verweerder is zich ervan bewust dat hij de klant niet mocht informeren over het feit dat de [afdeling] vragen voortkwamen uit een strafrechtelijk onderzoek. Tijdens het politieverhoor heeft hij hiervoor zijn excuses aangeboden. Tot slot geeft verweerder aan dat de gehele gang van zaken zeer veel impact op hem heeft gehad maar dat hij de draad weer heeft kunnen oppakken.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim

4.2. Uit het [gedragscode bank] van september 2018, zijnde een gedragscode die de waarden van de bank beschrijft en geldt voor iedereen die bij de bank een functie vervult, volgt onder meer dat de waarde ‘wij werken professioneel en weloverwogen’ onder andere inhoudt dat men de geest van de wet- en regelgeving begrijpt en daarnaar handelt en dat men integer is en zich onthoudt van misbruik van kennis en mogelijkheden die een functie bij de bank biedt.

4.3. Voorts is van belang dat artikel 126bb, vijfde lid van het Wetboek van Strafvordering voorschrijft dat degene tot wie een vordering als bedoeld in de in dat artikellid genoemde artikelen is gericht in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht neemt omtrent al hetgeen hem terzake van deze vordering bekend is. Artikel 272, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht stelt vervolgens strafbaar het opzettelijk schenden van deze geheimhoudingsplicht.

4.4. Verweerder heeft door het mededelen aan de klant dat het [afdeling] onderzoek “voortgekomen is uit een justitieel onderzoek” in strijd met voornoemde interne regelgeving van de bank gehandeld. Daarnaast heeft verweerder zijn wettelijke geheimhoudingsplicht geschonden, al ziet de tuchtcommissie geen aanwijzingen dat hij dit opzettelijk heeft gedaan. Hoewel sprake lijkt te zijn van een ‘slip of the tongue’ is de tuchtcommissie van oordeel dat dit handelen van verweerder niet zorgvuldig en integer is.

4.5. Voor wat betreft het verwijt dat verweerder had moeten inzien dat hij niet de geëigende persoon was om de [afdeling] gerelateerde vragen aan de klant(en) te stellen en dat hij zich niet in deze positie had moeten laten manoeuvreren door zijn collega’s van de [afdeling] afdeling van de bank, overweegt de tuchtcommissie dat dit gelet op de gang van zaken en zijn functie als accountmanager redelijkerwijs niet van verweerder kan worden verwacht en dat bovendien geen interne (beleids)stukken in het geding zijn gebracht die dit standpunt van een nadere onderbouwing voorzien.

4.6. Gelet op het onder 4.4 overwogene heeft verweerder aldus de gedragsregels 1, 4 en 5 behorende bij de bankierseed geschonden. De klacht is dan ook (gedeeltelijk) gegrond.

4.7. De tuchtcommissie is wat de op te leggen maatregel betreft van oordeel dat verweerder geleidelijk in een situatie is gekomen die uiteindelijk tot de eenmalige ‘slip of the tongue’ heeft geleid. Dat dit niet goed was heeft verweerder erkend. De tuchtcommissie heeft hierboven vastgesteld dat verweerder niet gehouden was zich te onttrekken aan het stellen van de vragen van het [afdeling] onderzoek van de bank aan de klant(en), en hij in zoverre dus niet tuchtrechtelijke verwijtbaar heeft gehandeld. Tot slot neemt de tuchtcommissie in aanmerking dat verweerder al jaren werkzaam is bij de bank waarbij van eerdere incidenten niet is gebleken en hij reeds is getroffen door de arbeidsrechtelijke maatregel van een formele waarschuwing. Tegen deze achtergrond dient oplegging van een maatregel achterwege te worden gelaten.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder **geen sanctie** op.

Aldus beslist door mr. E.A. Messer, voorzitter, prof. dr. R. van Eijbergen en mr. F.B. Demenint, in aanwezigheid van mr. D.J.M. Dammers, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 25 oktober 2023.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.